

SMOLENICKÝ POSOL

2/2014

FARSKÝ ČASOPIS, XIV. ročník, 13.4.2014 na Kvetnú nedeľu

Vieme, čomu veríme?

Hodiny katechizmu sú už ďaleko, príprava na Prvé sv. prijímanie a sviatosť birmovania tak isto. Zvyčajne sa naše náboženské vedomosti a vzdelávanie končia tam, kdesi v mladosti. Aby to tak nebolo, v tom nám pomôže aj cyklus krátkych katechéz. Odznievajú postupne v rámci nedeľných svätých omší a prinášame ich aj v našom časopise. Môžete sa k nim vrátiť a popremýšľať o ich obsahu.

Povzbudením pre všetkých farníkov sú naši mladí olympionici, ktorí sa každoročne púšťajú do štúdia Svätého písma a ako sa dočítate, darí sa im v tom príkladne. Prehľbiť si vedomosti o Svätom písme a význame lektorskej služby v liturgii mali aj účastníci liturgického kurzu. Dočítate sa ako prebiehal a k čomu mal viesť.

Povzbudením sú nám aj príbehy z pera našich farníčok z domova i z ďalekej Tanzánie. Z príspevkov našich farníkov sa úprimne tešíme. Farský časopis tak dostáva naozaj význam časopisu nášho farského spoločenstva.

Rokom Sedembolestnej Panny Márie nás môže sprevádzať aj modlitba Ruženca k siedmym bolestiam Panny Márie.

V liturgickom roku sa pomaly prehupneme z pôstneho obdobia do veľkonočného. Z pohľadu našej viery nám práve toto obdobie prináša tú najradostnejšiu správu: Ježiš vstal z mŕtvych! Prežime toto obdobie v radosi a vďačnosti, duchovne obnovení.

Ivana Štibraná

(Na fotografii je vyobrazené zastavenie krížovej cesty z farského kostola, foto iš)

Veľkonočné sviatky slávené v našej farnosti

13. apríl Kvetná nedeľa – sprievod s ratolesťami a sv. omša na spomienku slávneho vstupu Ježiša do Jeruzalema; **filiálny kostol 9:00, farský kostol 10:30**

17. apríl Zelený štvrtok – spomienka na poslednú večeru Ježiša s apoštolmi, pri ktorej ustanovil Eucharistiu a Kňazstvo; **farský kostol – sv. omša o 18:30**

18. apríl Veľký piatok – deň utrpenia, smrti a pochovania Ježiša Krista;

pobožnosť krížovej cesty na Kalvárii v Smoleniciach 9:00;

veľkopiatočné obrady 15:00 farský kostol, po nich možnosť uctíť si kríž a adorovať pred Eucharistiou v Božom hrobe do 20:00;

19. apríl Biela sobota – deň bdenia pri Božom hrobe, možnosť uctíť si kríž a adorovať pred Eucharistiou;

Ranné chvály 9:00 farský kostol, po nich vyloženie Eucharistie v Božom hrobe do 19:30,

Veľkonočná vigília 20:00 (hora competens)

20. apríl Veľkonočná nedeľa – deň zmŕtvychvstania Ježiša Krista; slávnostná **sv. omša filiálny kostol 9:00, farský kostol 10:30**

Viac informácií o Veľkonočných sviatkoch s detailným rozpisom liturgických obradov nájdete na farskej stránke www.smolenice.fara.sk v sekcii farské oznamy.

Požehnaný čas a radosť z prežívania najväčších kresťanských sviatkov vám praje

Mgr. Samuel Sádecký, farár, školský dekan

V olympijskom roku aj Biblická olympiáda

Biblická olympiáda sa u našich žiakov teší veľkej obľube. Školského kola sa zúčastnilo takmer 20 žiakov 5. až 9. ročníka. Tešíme sa, že ani najmladší piatci sa nedali zahanbiť a odvážili sa popasovať s ostrieľanými staršími žiakmi a nepočínali si vôbec zle. Sú pre nás nádejou, že na budúci rok nahradia našich odchádzajúcich deviatakov, ktorí sa niekoľko rokov zasluhovali o dobré meno Smoleníc v dekanátnom aj diecéznom kole Biblickej olympiády.

Dekanátneho kola, ktoré sa konalo 26. marca 2014 v Smoleniciach, sa zúčastnilo 6 družstiev. Trojčlenné družstvá ukázali okrem vedomostí aj zohranosť a schopnosť spolupráce.

Kniha proroka Jonáša, časť knihy Exodus a Jánovo evanjelium si museli naštudovať čo najpozornejšie, aby dokázali odpovedať presne a úplne na otázky a úlohy.

Konečné poradie:

1. Smolenice (Jakub Žák, Kristína Rábarová a Laura Repová)
2. Trstín
3. Kátlovce

Víťazom blahoželáme a želáme veľa úspechov v diecéznom kole.

(Na fotografii školský dekan vdp. Samuel Sádecký a víťazné družstvo)

Text a foto Ivana Štibraná

Stretká pre mládež
od 6. ročníka bývajú každý
piatok o 19:19 hod.
v pastoračnom centre!
Neváhaj a príd!

Máme nových prednášateľov Božieho slova

Od začiatku apríla pribudli medzi lektorov nové tváre a výrazne obohatili skromný počet tých, ktorí počas svätých omší už niekoľko rokov čítajú Božie slovo. Túto zmenu inicioval dôstojný pán farár. Jeho snahou bolo zapojiť do slávenia liturgie ďalších farníkov, aby sa na nej podieľal čo najväčší počet veriacich z farského spoločenstva.

Lektori absolvovali pod vedením dôstojného pána farára prípravný kurz. Ten prebiehal od polovice februára do konca marca v budove pastoračného centra. Postupne si osviežili vedomosti o Svätom písme, liturgických knihách a tiež boli oboznámení s technikou rečového prejavu. Výsledkom kurzu je dvadsaťjeden nových lektorov, ktorí budú svojim prednesom v našej farnosti obohacovať slávenie svätých omší.

Ivana Janáčková

Lektori

Niekedy v minulých dňoch dôstojný pán farár vyhlásil, že sa možno prihlásiť za lektora. Niektorí sme tomu nechceli porozumieť. Jedná sa o čítania a prosby počas svätej omše.

Mnohí z nás si hneď odpovedali, že ja na to nie som a neriešili to ďalej. Každý z nás má v sebe určitý potenciál a netreba hneď všetko hádzať cez palubu! Všetci sa medzi sebou rozprávame, netreba mať trému.

Pán Ježiš hovorí: Milujem chvíle, keď sa so mnou človek rozpráva, keď sa ma na niečo pýta, keď niečo hľadá. Tak aj my nebojme sa vyjsť v ústrety Pánovi. Je to naša osobná prosba, náš osobný prístup k nemu!

Budme ako jedna rodina, ktorá má spoločné úmysly, spoločné ciele! Vďaka Ti Pane za každého z nás, ktorý nájde odvahu verejne sa s tebou rozprávať, verejne prosiť, verejne ďakovať.

Mária Smolenická

Miništranti

Koľko chlapcov miništrantov sa vystriedalo v našej mini sakristii. Moje myšlienky zabiehajú do rokov dávnych, keď v našej farnosti pôsobil v rokoch 1944 až 1974 vdp. Vitál Cvičela.

Pamätám sa na chlapcov Janka a Jožka Bubánových, Blažejka Lošonského, Janka a Deža Hlásnych, Gusta Gašparoviča, Viktora Počucha, Jožka a Janka Lančariča. Ako štvrták už miništroval Miloš Bubán a jeho spolužiaci.

V roku 1974, presne 1. septembra, nastúpil do našej farnosti vdp. Stanislav Bukovan. Bola to streda. Po sv. omši oslovil deti, aby na chvíľu ostali v kostole. Bolo ich asi 60-70. Poďakoval za peknú účasť, povzbudil, povedal 2-3 vtipy a celý huf detí ho sprevádzal na faru.

Počet miništrantov vzrástol. Roman Jajcay, Jojo Hostín, Haberla Ján, Hlavatý Jožko, Sloboda Peter a Pavel, Miloš Bubán, Sloboda Robo, Tibor bol ešte malý, Vidašič Peter a ďalší.

V rokoch 1977 až 1994 nastúpil vdp. dekan Miloslav Mrva. Chlapci miništranti boli jeho srdcová záležitosť. Ich počet sa zvyšoval. Preto chlapcom rozdelil v ktoré dni, resp. pohreby, budú miništrovať. Vo všedné dni boli ôsmi a v nedeľu dvanásť. Chlapci, ktorí nemali službu a prišli, sedeli v lóži.

Každý týždeň mali chlapci po sv. omši schôdzku. Konala sa v sakristii. Ochoťne si priniesli lavičky. Obvyčajne to bolo v pondelok. Schôdzka netrvala dlho. Bola najprv krátka katechéza. Zdôrazňoval hlavne, aby túto službu konali z lásky k Bohu a s čistým srdcom. Dbal na správanie doma, v škole a na ulici. Ak mali daktorí zlé správanie, trikrát ich upozornil. Ak sa nepolepšili, tak dva týždne bol dištanc, chlapci vtedy neminištrovali, ale sedeli na lavičkách. Keď dištanc prešiel, tak sa chlapec prišiel ospravedlniť a poprosil, či môže opäť miništrovať. Zaujímavé bolo, že sa chlapci neurážali.

Účasť miništrantov na sv. omši sa evidovala každým deň a na konci mesiaca boli chlapci vyhodnocovaní – výborní, najlepší, lepší, dobrí. Rád vyzdvihol súrodencov: napr. Lančaričovi, Hodulíkovi, Slobodovi, Rábarovi, Brázdovičovi, Adamcovi, Holáskovi, Burínovi. Toto vyhodnotenie bolo na miništrantskej nástenke, čo si chlapci radi pozerali. Niekedy tam dopísal túto prosbu:

„Pane daj, aby sa niektorí z nás stal kňazom.“

A Pán si troch vyvolil behom trinástich rokov.

Zložil aj modlitbu pre miništrantov pred a po svätej omši. V jednom verši je krásna myšlienka:

**„Srdce čisté, láska, mladosť, to môj dar,
ktorý ti kladiem na oltár.“**

31.8.1994 bol vdp. dekan Mrva preložený do seminára v Bratislave. V rokoch 1994 až 2014 nastúpila ďalšia garnitúra, vdp. Košč, vdp. Sitka a vdp. Baci-gál.

Už nebolo také evidovanie a vyhodnocovanie, chlapcov bolo pomenej, niekedy aj nikto okrem nedele. Bohu vďaka, od prvej triedy ZŠ miništrovali chlapci Juraj a Michal Pisarovičovi, Juraj Kráľovič, Ondrej Kičák, Matúš Kováč, Tomáš Hornáček, Miki-no Holásek, Paľko Hajiček, Dominik Pisarovič, Vilko Štibráný, Martin Selecký, Miško Turanský a ďalší.

Také pravidelné stálice boli hlavne chlapci Pisarovičovi, Kičák, Kováč, Hajiček. Niektorí z nich sú už inžinieri, podnikatelia, zamestnanci a stále ich vidíme miništrovať. Ste príkladom pre tých nových chlapcov, ktorých pribudlo vďaka vdp. Sádeckému.

„Požehnaj Pane, túto moju snahu, aby som konal všetko len na tvoju slávu...“

Vďaka vám všetkým chlapci miništranti, nech vás Pán žehná a svojou milosťou sprevádza. To vám vyprosuje – tak ako ma oslovujete

teta Elka - kostolníčka

(Na fotografii miništranti na sv. omši 29.6.2012, iš)

Krédo – symbol viery

Apoštolská Cirkev už od začiatku vyjadrovala a odovzdávala svoju vieru v krátkych formulách, ktoré boli normatívne pre všetkých. Ale Cirkev už veľmi skoro chcela aj zhromaždiť podstatné prvky svojej viery do organických a členených súhrnov, ktoré boli určené predovšetkým kandidátom krstu: „Súhrn viery nebol zostavený tak, aby sa páčil ľuďom, ale z celého Písma boli vybraté najhlavnejšie prvky, ktoré tvoria jediné a úplné učenie viery. A tak ako horčičné semeno skrýva v malom zrnku veľa konárov, aj tento súhrn viery obsahuje v niekoľkých slovách všetko náboženské poznanie, ktoré sa nachádza tak v Starom, ako aj v Novom zákone.“ (KKC186)

Tieto súhrny viery sa volajú „vyznania viery“, lebo zhrňajú vieru, ktorú vyznávajú kresťania. Volajú sa aj „Krédo“, lebo v latinčine sa zvyčajne začínajú slovom Credo („Verím“). A volajú sa aj „symboly viery“.

„Symbol viery“ je súhrn hlavných právd viery

Symbol viery „je rozdelený na tri časti tak, že... obsahuje rôzne a veľmi vhodné výroky. Tieto výroky nazývame podľa prirovnania, ktoré často používali Otcovia, článkami. Lebo ako sú údy tela odlišené článkami, ktoré ich odlišujú a oddeľujú, aj v tomto vyznaní viery správne a priliehavo nazývame článkom to, čo máme veriť odlišne a oddelene od iného.“

Podľa dávnej tradície, ktorú dosvedča už svätý Ambróz, je aj zvykom počítať dvanásť článkov „Vyznania viery“, aby sa súhrn apoštolskej viery symbolicky označoval počtom apoštolov.

V priebehu storočí ako odpoveď na potreby rozličných období vznikali mnohé vyznania alebo symboly viery: symboly rôznych apoštolských a starobylých cirkví, Symbol „Quicumque“, nazývaný aj Atanásov, vyznania viery niektorých koncilov (Toledského, Lateránskeho, Lyonského, Tridentského) alebo niektorých pápežov, napríklad „Fides Damasi“ alebo „Vyznanie viery Božieho ľudu“ napísané Pavlom VI. (1968).

Ani jeden zo symbolov viery z rôznych období života Cirkvi nemožno považovať za prekonaný a zbytočný. Prostredníctvom rozličných súhrnov, ktoré sa z nich urobili, pomáhajú nám dnes poznať a prehĺbiť vždy predkladanú vieru.

Zo všetkých vyznaní viery dve majú v živote Cirkvi celkom osobitné miesto:

Apoštolské vyznanie viery (Symbol apoštolov) na-

zvané tak preto, že sa právom považuje za verné zhrnutie viery apoštolov. Je starobylým krstným vyznaním viery rímskej cirkvi. Jeho veľká autorita vyplýva zo skutočnosti, že „toto je symbol, ktorého sa drží rímska cirkev, kde sídlil Peter, prvý z apoštolov, a kam priniesol spoločné učenie viery“.

Nicejsko-carihradské vyznanie viery má veľkú autoritu preto, že pochádza z prvých dvoch ekumenických koncilov (r. 325 a r. 381). Ešte aj dnes je spoločné všetkým veľkým cirkvám Východu i Západu. Nicejsko-carihradské vyznanie viery je v mnohých bodoch vyjadrené rozvinutejšie a podrobnejšie.

Krédo vo sv. omši

Symbolom čiže vyznaním viery pri omši ľud má prejaviti svoj súhlas s Božím slovom, ktoré počúval v čítaniach a v homílii, a má si uvedomiť základné články viery, prv ako začne sláviť Eucharistiu spravidla v nedele a slávnosti či pri slávnostnejších bohoslužbách.

Vyznanie viery recituje kňaz spolu s ľudom, alebo keď sa spieva, majú ho spievať všetci spolu alebo striedavo. (Úvodné poznámky Rímskeho misála.)

**Pri slovách v Nicejsko-carihradskom: A mocou Ducha Svätého vzal si telo z Márie Panny a stal sa človekom a v Apoštolskom: ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie Panny sa všetci uklo-
nia na znak veľkej úcty voči spomínanej udalosti.** Na sviatky Narodenia Pána (25. december) a Zvestovanie Pána (25. marec) si všetci pokľaknú na jedno koleno pri recitovaní a na dve kolena pri speve.

Prvé miesto v liturgii Eucharistie má Nicejsko-carihradské. Namiesto neho možno recitovať Apoštolské. V našej farnosti budeme spievať Nicejsko-carihradské a recitovať Apoštolské.

Zvolania v spoločných modlitbách veriacich

Keď zhromaždená Cirkev koná spoločnú modlitbu, vyjadruje tým svoju pevnú vieru v spoločenstve svätých a vo svoje univerzálne poslanie. Cirkev tu vystupuje ako veľká prosebníčka a orodovníčka za všetok ľud. Svätý Boží ľud vykonáva svoje kráľovské kňazstvo nielen tým, že má účasť na slávení omše, ale význačným spôsobom aj tým, že koná túto spoločnú modlitbu.

Vo svätej omši majú spoločné modlitby zvláštny

význam aj preto, že tvoria spojivo oboch jej častí. Uzatvárajú totiž liturgiu slova, v ktorej sa pripomínajú obdivuhodné Božie diela a povolenia veriacich, a uvádzajú liturgiu Eucharistie, lebo vyjadrujú mnohé z týchto úmyslov, všeobecných alebo partikulárnych, za ktoré prinášame obeť svätej omše.

Spoločné modlitby veriacich sú spoločnou modlitbou liturgického zhromaždenia, teda na prednesené prosby majú odpovedať všetci. (Pripomeniem primerane nahlas.)

Existuje viacero spôsobov:

1. Ľud odpovedá v tej istej bohoslužbe vždy tým istým spoločným zvolaním (aklamáciou). Je to najľahšia forma participácie. Zvyčajne sa odpovedá aklamáciou: Prosíme ťa, vyslyš nás.
2. Pri prosbách, ktoré sa končia slovami prosme Pána, sa odpovedá: Pane, vyslyš nás.
3. Ľud odpovedá dlhšou aklamáciou, o ktorej sú veriaci informovaní samotným kňazom výzvou: volajme alebo volajme spoločne; ak sa aklamácia bude spievať, tak ju prednesie kantor.

Dlhšie aklamácie:

Ježišu, Syn Dávidov, zmiluj sa nad nami.

Pane Ježišu, pomôž svojmu ľudu.

Pane, zošli nám svojho Ducha.

Bože, daj nám svoju spásu.

A ďalšie.

Úkon kajúcnosti pri liturgickom slávení

Odpustenie osobných hriechov možno získať spravidla dvoma spôsobmi:

Sviatostným, kedy vo sviatosti zmierenia (v spovedi) po individuálnom vyznaní hriechov a ľútosti mi kňaz udelí rozhrešenie.

Mimosviatostným skrze prejavenu ľútosť alebo úkonom kajúcnosti zväčša v úvode liturgie. V tomto prípade sa však odpúšťajú len ľahké – všedné hriechy.

Kňaz po prežehnaní a pozdrave vyzve všetkých na úkon kajúcnosti, ktorý spoločenstvo koná všeobecným vyznaním hriechov. Kňaz ho zakončí rozhrešením. (Porov.: Úvodné poznámky RM bod 29) Tento úkon kajúcnosti nás vedie k tomu, aby sme sv. omšu slávili s čistým srdcom, oblečení do odevu posväcujúcej milosti.

Úkon kajúcnosti má 3 formuly:

1. formula:

Ľ: Vyznávam všemohúcemu Bohu i vám bratia a sestry, že som veľa zhrešil myšlienkami, slovami, skutkami a zanedbávaním dobrého. Moja vina, moja vina, moja preveľká vina...

2. formula:

K: Zmiluj sa nad nami, Pane.

Ľ: Lebo sme sa prehrešili proti tebe.

K: Ukáž nám svoje milosrdenstvo.

Ľ: A daj nám svoju spásu.

3. formula je spojená so vzývaním Pána a má viacero variant:

K: Pane Ježišu, ty si bol poslaný uzdraviť skrúšených srdcom: Pane, zmiluj sa.

Ľ: Pane, zmiluj sa.

K: Ty si prišiel volať hriešnikov: Kriste, zmiluj sa.

Ľ: Kriste, zmiluj sa.

K: Ty sedíš po pravici Otca, aby si nás zastával: Pane, zmiluj sa.

Ľ: Pane, zmiluj sa.

Pri recitovaní 1. formuly nesprávne hovoríme: ...myšlienkami, slovami a skutkami a zanedbávaním dobrého,... **Správne má byť: ...myšlienkami, slovami, skutkami a zanedbávaním dobrého,...**

Nie je to veľká chyba, ale narúša to plynulosť spoločného recitovania.

Kňaz zakončí úkon kajúcnosti rozhrešením: Nech sa zmiluje nad nami všemohúci Boh, nech nám hriechy odpustí a privedie nás do života večného. Amen.

Ak prichádzame na sv. omšu len so všednými hriechmi a v úkone kajúcnosti ich ľutujeme a Boh nám ich odpúšťa, môžeme prijať Eucharistiu.

Zdroje:

KKC 185 -197; Úvodné poznámky a rubriky Rímskeho misála; Direktórium

Spoločné modlitby veriacich, SSV 2010, Úvodné poznámky

Z cyklu krátkych farských katechéz
Mgr. Samuel Sádecký, farár

SLOVENSKÁ KATOLÍCKA

Charita

blízko pri človeku

Vlastné rozhodnutie ostať človekom

Médiá, hlavne televízia, sú preplnené vnučujúcimi sloganmi typu: „Buď free! Buď cool! Buď in!“ Skrátka „free-cool-in!“ Frikulin, má byť vraj sám sebou, čiže egoistom. Má počúvať len svoj hlas, čiže stať sa sebou. Má sa nechať strhnúť vírom života, čiže nemá mať žiadne zábrany.

Inak povedané, robiť to, na čo nás mocní tohto sveta lákajú, aby sme robili, nech sú oni ešte bohatší. Im nevyhovuje príklad stabilnej, mnohopočetnej rodiny, ktorá má jeden dom, jedno auto. Kde všetci používajú jeden televízor, jedno rádio, jednu pračku, či inú vec v domácnosti. Oni chcú, aby sme kupovali čo najviac! Aby žil každý sám. Nech má každý svoj dom, svoj byt, svoje auto, svoje zariadenie, nech nikto nemá veľkú rodinu, ale má len príležitostné známosti a čo najdrahšie. Čím viac, tým lepšie, lebo tým budú plnšie ich bankové kontá.

Že nemáte na taký životný štýl dostatok peňazí? Žiadny problém, veď oni ľuďom požičávajú a veľmi radi. Ak máte to šťastie, že vám za prácu riadne a včas platia, dá sa to zvládnuť a človek si môže raz za čas dovoliť aj niečo viac kúpiť, opraviť dom, či vymeniť auto aspoň za trochu novšie.

Čo však vtedy, ak náhle a nedajbože dlhodobo ochorie-

te? Už po krátkom čase zistíte, že sa na vás rútia existenčné problémy. Naraz nie je všetko také jednoduché, ako keď ste podpisovali dlhý úpis, či pôžičku.

Tu je zárodok väčšiny finančných problémov, do ktorých vkĺznete, ani sa nenazdáte. Samozrejme, tých dôvodov môže byť neúrekom, ktoré človeka dostanú na pokraj biedy, niekedy zo dňa na deň.

Čo ale potom? Potom sa z hocikoho v takejto situácii stáva človek v núdzi. Niekedy až v tej najkrajnejšej. Začnú sa vynárať základné potreby: „Čo budem jesť? Kde budem bývať? Čo si oblečiem, ako sa zohrejem, keď príde zima?“

V takejto situácii každá pomoc, aj tá najmenšia padne vhod. Najlepšie je, pravda, nikdy sa do takejto situácie nedostať. No ak už niekoho takéto niečo stretne, oplatí sa vedieť, na koho sa obrátiť. V našom kraji má svoje pevné zázemie Slovenská katolícka charita, s pobočkou v Trnave, na ktorú sa v prípade môže obrátiť v prípade potreby každý človek v núdzi. Slovenská katolícka charita začína svojich dobrovoľníkov spájať aj cez jednotlivé fary po okolitých dedinách a verím, že i v našej obci si takáto konkrétna pomoc nájde svoje miesto. Ak budú mať ľudia záujem, určite aj tento druh pomoci blížnemu sa môže ujať aj u nás.

Buďme pripravení aj my pomôcť svojou troškou do spoločného. Či už prebytočnými vecami, materiálom alebo len ochotou pomôcť niečo darovať, previezť, či naložiť pre tých, ktorí takéto možnosti nemajú.

Každý môže ponúknuť len to, čo má. Minimálne otvorené srdce, zdravé ruky a ochotu reagovať na pozvanie, ktoré sa takto ponúka úplne každému. Verím, že ochota si nájde svoje miesto i u nás v Smoleniciach a to nielen medzi veriacimi. Chce to len rozhodnúť sa ostať človekom aj pre iných.

Ján Jakubec

Všetky moje děti....

Filmová tvorba

Dokumentárny film „Všetky moje děti“ je nepochybne zaujímavým dielom režiséra **Ladislava Kaboša**. Film je o farárovi **Mariánovi Kuffovi** zo Žakoviec a jeho pôsobení a pomoci v rómskej osade.

Bieda, špina a ťažké životné podmienky sú zarážajúce. Vo filme sa nikto na nič nehraje. Rómovia sú tam takí, akí v skutočnosti sú. Farár Marián Kuffa sa snaží všetko robiť tak, ako to ide a nie ako to nejde. Pozná rómsku mentalitu a často od nich namiesto vďaky počuje len hromženie a nadávky. No nič im nedá zadarmo.

Ak chcú mať strechu nad hlavou, musia sa sami postarať o dovezenie materiálu aj stavbu. Pre materiál chodia spolu s pánom farárom Kuffom na zbúraniská. On robí všetko s nimi a je im príkladom ako správny otec. Potom si svojpomocne stavajú malé izby, kde môžu žiť bez toho, aby po nich chodili myši a potkany.

Film nikoho neospravedľuje ani neodsudzuje. Všetko je tam tak ako naozaj je a to vás často vydesí a niekedy zasa rozosmeje. Rómovia majú svojho pána farára radi a ako vo filme môžeme vidieť, z vďaky pre neho pripravujú hudobný program.

Na konci filmu si musíte položiť otázku ako a do kedy to Marián Kuffa vydrží. Koľkokrát pôjde so „svojimi deťmi“ pre kvádre, plech, či piesok. Koľkokrát ich vyhreší alebo pochváli. Všetko má svoje hranice, okrem lásky a tej má pán farár našťastie dosť. No otázok je po filme ešte veľa. Určite stojí za to pozrieť si ho!

Miroslava Gregušová

Kto je môj blížny?

V nemocničnej izbe ležia dve dievčatá. Najprv je ti cho a potom jedna hovorí: „Keby si sa nebola včera zobudila, už som tu konečne nemusela byť!“ Bola to výčitka, o ktorej ani nevedela, či ju myslí vážne. Dievčinka, ktorej bola výčitka adresovaná sa chce posadiť, ale pre rôzne hadičky a infúzie nemôže. „Dobré ráno, tak ti to dnes pristane!“ povie uboleným hlasom. Tomuto rozhovoru predchádzala ťažká noc.

Dve mladé šestnásť a sedemnásťročné dievčatá majú na prvý pohľad veľa spoločného a predsa sú tak neprekonateľne rozdielne. Obe gymnazistky, dobré študentky, na prahu života. Tá s hadičkami, infúziami a bolesťami po ťažkej operácii, je Inka. Milé, veselé dievča s chuťou žiť. Napriek tomu, že sa s ňou život nemaznal, je skvelá študentka, dcéra, kamarátka, vnučka, rada postráži malé deti a veľa opustených zvierat si našlo u nich nový domov. Okolo desať rokov bojuje s vážnou chorobou, ktorá jej berie veľa z toho, čo si má šestnásťročná dievča užívať. Napriek tomu, že má skvelú mamu, ktorá ju veľmi podporuje aj s celou rodinou, zvládať chorobu nie je ľahké. Po častých hospitalizáciách v nemocnici, rôznych nepríjemných vyšetreniach a ťažkých rozhodnutiach nakoniec Inku operovali, čo znamenalo odstrániť trisiatpäť centimetrov z čreva, ale nie koniec všetkým problémom. Po tom ako sa konečne dostala z jednotky intenzívnej starostlivosti, kde bola hneď po operácii, sa spolu s maminou tešili, že sú opäť o krôčik ďalej. Izba je hneď vedľa sestričiek, kde sú najvážnejšie prípady. Tam je teraz Inka s maminou. Pribudla k nim Táňa. Sedemnásťročná dobrá študentka s tridsiatimi siedmimi kilami

a nechutou žiť. Má anorexiu. Nemá rada seba a nič okolo ju nezaujíma. Len telefonáty domov, kde jej utrápená rodina nevie ako ďalej, pretože ak nebude jesť, zomrie. Tak tieto dve dievčatá ležia spolu na izbe. Inka po takmer troch týždňoch ide jesť. Ak sa to tak dá nazvať. Nechutnú kašu z vody a múky. Aj tak sa teší. Zasa o krok vpred. Táňa má bohaté jedlo, môže ho zjesť, ale nedokáže to. Bojí sa, že priberie. Keby tak nemusela jesť... Inka sa na to svojou dobrou dušou a odhodlaním žiť nemôže pozerať. Podporuje Táňu, zhovára sa s ňou, pozerajú spolu filmy, píše jej lístočky. Je na nich napísané aká je Táňa skvelá, pekná, milá, šikovná. Lístočky jej lepia na posteľ, vlastne Inkina mama ich lepí, pretože ona sama ešte nemôže vstať z postele. Len preto, aby keď sa zobudí mala tieto pekné slová rovno pred sebou. Nepochopiteľné?

Ďalšia noc

...Inka počuje nejaký šramot. Na parapetnej doske vidí postavu s jednou nohou v otvorenom okne. Je to Táňa. Inka volá na sestričky, ale hlas má predsa ešte len slabý, no a práve majú súrny príjem. Inka Táňu prehovára, hovorí jej o tom koľko ľudí zarmúti ak skočí a všeličo iné. Podarilo sa. Táňa zišla dolu, Inka sa horko ťažko a s bolesťou zdvihne z postele a kričí na sestričky.

Po tomto všetkom bolo ráno. Skoro ako veľkonočné. Vďaka obetavosti a láske zvíťazil život. Je povzbudzujúce vedieť, že ešte stále existujú ľudia, ktorým nezáleží iba na sebe a napriek svojim problémom, vnímajú aj tie, ktoré majú iní. Vďaka Bože za nich! Bolo aj ďalšie ráno v tejto nemocničnej izbe a bez výčítiek.

Miroslava Gregušová

Kúsok lásky

Nedávno som počula krásny príbeh. Istá žena dostala od svojej mamy do daru koreničku. Na prvý pohľad nebola ničím výnimočná. Ošúchané ornamenty a nenápadný vzhľad. Svojmu mužovi povedala, aby sa koreničky nedotýkal, pretože sa bála, že by sa mohla rozbiť a ona by už nemala možnosť zaobstarať si zmes takých istých bylín, aké mala od mamy. Každý deň pridávala do jedla štipku tohto korenia. Používala ho už desať rokov, ale jeho obsah sa neminul. Jedlo malo vynikajúcu chuť.

Jedného dňa musela žena odísť do nemocnice. Nikdy predtým nebola tak dlho preč z domu, preto bol jej muž smutný, keď zrazu zostal sám. Deň sa pomaly míňal, a tak si chcel pripraviť aspoň niečo na večeru. Bol zvedavý, čo je v tej koreničke od svokry. Čím je taká zázračná? Vedel, že sa jej nesmie dotýkať, ale zvedavosť ho napokon premohla. Otvoril vrchnák a nazrel dovnútra koreničky. Bola prázdna, iba na dne ležal poskladaný zožltnutý papierik. Vybral ho a začal čítať stareckým písmom napísané slová: „Martuška, do všetkého, čo robíš, pridaj štipku lásky.“ Ťažko prehltoľ, vložil papierik naspäť a koreničku vrátil na svoje miesto.

Nemám síce zázračnú koreničku od mamy, ale niekedy sa mi zdá, akoby som aj ja počula jej hlas, ktorý mi hovorí: „Do všetkého, čo robíš, pridaj kúsok lásky.“ A verím, že aj teraz ma táto neskutočne obetavá a milujúca bytosť, ktorá je už vo večnosti, záhadným spôsobom vedie životom a chráni svojou láskou.

Júlia Rakovská

ŠTATISTIKY

KRSTY:

Natália Špačková, krst 2.2.2014

Hana Tomašovičová, krst 2.2.2014

Jakub Hýbela, krst 22.3.2014

Kristína Blážová, krst 23.3.2014

SOBÁŠE:

22.2.2014 Ján Steigauf a Petra Vajsáblová

8.3.2014 Matúš Krajčovič a Lujza Banárová

POHREBY:

Miroslav Brestovanský 18.8.1957 – 6.2.2014, Smolenice

Jozef Imrichovič 22.5.1934 – 13.2.2014, Smolenice

Ľudovít Hečko 1.6.1951 – 15.2.2014, Smol. N. Ves

Mária Vajsáblová 9.10.1926 – 16.2.2014, Smolenice

Mária Rožičová 11.5.1945 – 22.2.2014, Smolenice

Štefan Bittarovský 30.12.1925 – 27.2.2014, Smolenice

Anna Balažovičová 15.7.1922 – 8.3.2014, Smol. N. Ves

Vladimír Adamec 6.7.1956 – 11.3.2014, Smolenice

Mária Májeková 11.8.1952 – 21.3.2014, Smolenice

Novinky z Tanzánie

V ťažkých chvíľach ma v ďalekej Tanzánii na duši hrejú školské zázraky rôzneho druhu. Niekedy sú väčšieho, inokedy menšie kalibru. Len treba mať vnímavé oko. Na ten dnešný som čakala mesiac a pol a dostavil sa! Mária bola schopná prvý raz v tomto školskom roku napísať celučičkú domácu úlohu! (V Tanzánii sa školský rok začína v polovici januára). Taká banálnosť a pre väčšinu mojej detskej skupky rutinná záležitosť, súčasť vybavenia. No pre tento HIV pozitívny kúsok, veru nie. Čokoládová kráska sa v našom vyučovacom procese hreje už štvrtú sezónu, ale progres sa dostavuje slimákovito. Nechcem robiť úľavy, prizmurovať obe oči, či nevyžadovať viac. Veď čo keď v nej skrytá múdrosť drieme a prekvapí všetkých nás?!? Aj napriek zdrvivúcej diagnóze si s dobre nasadenou liečbou môže uchopiť život a umne využiť jeho chvíle. Dajte jej do rúk farbičky a prekvapí vás jemnosťou ťahu, citom pre tvar i súzvuok farieb. Vkusne zapletené vlásky, šuchavý krok, chýbajúce gombíky na košieľke a príznačná tichosť a k tomu neustále prebúdajúci sa talent. V kombinácii s dennodennou drinou servírovanou zo strany náročného učiteľa sa možno ľúbivá Mária presadí viac, ako by sme čakali. Dlhé hodiny sedenia v lavici po škole, návšteva u dobytkárskej rodiny doma, povzbudenie mamy, nech predsa dohliadne na písanie úloh a nechá drobcu trochu doma. Behať do tmy so stádom, šibať prútom do zadku vola – potom nezvládne za tmy pri svieci, písať ladné slovo "noha". Držte palce môjmu krehkému študentíkovi.

Z tanzánskeho Shelui zdraví a požehnanú Veľkú noc želá
Emília Bihariová

P.S.: V aktuálne prebiehajúcej školskej sezóne sme sa presťahovali do novučičkej školy, ktorá sa nachádza v nádrehnej divokej buši pod horami 6km od nás. Každý deň študentíci malým prenajatým minibusom cestujú za vzdelaním. Ak sa nám však podarí zhromaždiť dostatok peňazí, radi kúpime vlastný. Ak mate chuť zapojiť sa do zbierky na školský minibus, potešíte nielen nás, ale predovšetkým naše deti. Blížime sa k prvej tisícovke, pomôžte nám začať tú druhú!

Farský časopis Smolenický posol. Vydáva Rímskokatolícky farský úrad v Smoleniciach.

Redakčná rada: Ivan Bacigál, Emília Bihariová, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Ivana Janáčková, vdp. Samuel Sádecký, Ivana Štibraná.

Cenzor: vdp. Samuel Sádecký.

S cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 10. decembra 2013, č. 8976/13. NIHIL OBSTAT.

Modlitba posvätného ruženca
k Sedembolestnej Panne Márii

Verím v Boha

Sláva Otcu

3 x Zdravas' +

- a) ktorý nech rozmnožuje v nás úctu k Sedembolestnej Matke,
- b) ktorý nech rozmnožuje v nás dôveru k Sedembolestnej Matke,
- c) ktorý nech rozmnožuje v nás lásku k Sedembolestnej Matke.

Sláva Otcu

Rozjímanie o jednotlivých tajomstvách

Otče náš

7 x Zdravas' + 1. ktorého utrpenie ti bolo Simeonom zvestované.

2. s ktorým si do Egypta utekala.
3. ktorého si s bolesťou tri dni hľadala.
4. ktorý sa s tebou stretol na krížovej ceste.
5. ktorého si videla na kríži umierať.
6. ktorého mŕtve telo si držala vo svojom náručí.
7. ktorého si s bolesťou do hrobu položila.

Sláva Otcu

„Svätá Matka Krista rany, ktorými bol doráňaný, hlboko mi v srdce vtlač.“

Po poslednom Sláva Otcu sa pridá 3 x Zdravas', do ktorých vkladáme „ktorého si s bolesťou oplakávala“ a na záver:

Modlime sa:

Prosíme ťa, Božský Spasiteľ,
dožič nám, aby sme sa stali účastníkmi
zásluh tvojho utrpenia, keď rozjíname
o mukách a bolestiach tvojej panenskej Matky,
ktoré prebodli tvoju nevinnú dušu,
ako jej to predpovedal svätý stavec Simeon. Amen.

Imprimatur č. 137/2000 Mons. Dominik Tóth

Pripravila Ivana Janáčková

Chceš mať v nebi plus?

Príspej na autobus ☺

Zapoj sa aj ty a pomôž deťom v tanzánskom
Shelui kúpiť autobus na cestovanie do školy.

Číslo účtu: 0283929150/0900
IBAN: SK5609000000000283929150
Heslo: BUS
Viac na: www.misiashelui.com

Číslo účtu: 0283929150/0900 IBAN K5609000000000283929150
Heslo: BUS Viac na www.misiashelui.com